

Tıp Dünyası

1 Aralık 2010 Sayı: 176

"örgütlü emek, sağlıklı toplum"

www.ttb.org.tr

dışardan Göz

"... Bu açıdan ikinci kuşak sosyal haklardan olan sağlık hakkı sağlık kavramının kapitalizm tarafından içinin boşaltılması ve bireylerin sağlık ve sağlıklı olmak konusunda dezenformasyona uğratılması sonucunda sağlık hakkı toplumsal olarak bir gerilemeye uğramıştır..."

Dr. E. Gültüvin Gür yazdı ■ sayfa 7'de

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi Başkanı Dr. Eriş Bilaloğlu: 'Yabancı doktora değil, yerli Sağlık Bakanı'na ihtiyaç var'

TTB Merkez Konseyi Başkanı Dr. Eriş Bilaloğlu, Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın yabancı doktor ve Türkiye'de hekim sayısının artırılması yönündeki açıklamalarına ilişkin olarak, "Türkiye'nin yabancı doktora değil ama yerli bir Sağlık Bakanı'na ihtiyacı olduğu kesin" diye konuştu.

Tıp Dünyası - ANKARA - TTB Merkez Konseyi Başkanı Dr. Eriş Bilaloğlu, Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın yabancı doktor ve Türkiye'de hekim sayısının artırılması yönündeki açıklamalarına ilişkin olarak, "Türkiye'nin yabancı doktora değil ama yerli bir Sağlık Bakanı'na ihtiyacı olduğu kesin" diye konuştu. Bilaloğlu, "Biraz daha Türkiye'de yaşayan insanların, halkın, sağlık çalışanlarının gözünden de bakabilen, onun yüreğinden de hissedebilen ve bunun için çabasını yoğunlaştıran, uluslararası sermayeye taviz verme noktalarında biraz daha tutucu olabilen

"biraz daha" diyorum en fazla bunu umut edebiliriz diye- bir bakış açısına ihtiyacımız var" dedi.

TTB Merkez Konseyi Başkanı Dr. Eriş Bilaloğlu, Sağlık Bakanı'nın yabancı doktor ve hekim sayısının artırılması yönündeki açıklamalarını değerlendirdi. Bilaloğlu'nun açıklamaları ana hatlarıyla şöyle:

Türkiye'de hekim sayısı yeterli:

Öncelikle Türkiye'nin yabancı ya da yerli doktor diye bir ayrımı yapmaksızın, gerçekten sağlık sorunlarının çözümünde nicelik olarak hekime ihtiyaç var mı, buna bir cevap vermek lazım Biz, Türkiye'de hekim sayısının yeterli olduğunu, şu anda 113 bin civarında bir hekim olduğunu ve yaptığımız çalışmaların bu sayının yeterli olduğunu gösterdiğini söylüyoruz. Öncelikle bunu bir hatırlatmakta fayda var. ■ Devamı sayfa 5'te

Sağlık Bakanı Recep Akdağ: **"10 yıl içinde hekim sayısını bugünkünün 2 katına çıkaracağız"**

Sağlık Bakanı Recep Akdağ, Türkiye'de hekim sayısının yetersiz olduğu iddialarını tekrarlayarak, yurtdışından yabancı hekim getirileceğini, tıp fakültesi kontenjanlarının 10 binin üzerine çıkartılacağını ve 2023'e kadar Türkiye'deki hekim sayısını bugünkünün 2 katına çıkaracaklarını söyledi. ■ Devamı sayfa 5'te

Finans danışmanlarının Sağlıkta Dönüşüm yorumu:

Küçük oyunculara yer yok !

Finans danışmanları, kurumsal danışmanlar, avukatlar sağlık "sektörü"nü durumunu ortaya koyuyorlar ve önümüzdeki dönemin projeksiyonunu çiziyorlar. Buna göre; "küçük oyunculara yer yok". Bütünüyle piyasa araçları üzerinden yapılan bu değerlendirmeler karşısında soruyoruz: Bu tablo içinde sağlık alanının asıl öznesi olan hekimler ve sağlık çalışanları nerede? ■ Sayfa 4'te

Marmara Tıp'ta neler oluyor?

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, İstanbul'da eğitim ve hizmet veren 3 kamu tıp fakültesinden biri. Fakülte, 25 yıldır huzurevinden bozma kiralık binada hizmet veriyor. Binayı hastaneye çevirmek için zamanında çok masraf edildi. Bununla birlikte Fakülte için, yaklaşık 15 yıl önce bir bina yapılmaya başlandı. Ancak aradan bunca zaman geçmesine karşın bina bir türlü bitirilemedi. ■ Sayfa 3'te

Gündem...

Dr. Eriş Bilaloğlu

Nasılısınız?

İçtenlikle sormak istiyorum; nasılısınız? Kiminizde bu sorunun bir kızgınlığa yol açabileceğini bilerek soruyorum, nasılısınız?

Elbette TTB'ye her gün gelen elektronik iletlerden, resmi yazışmalardan, yaptığım il gezilerinden, katıldığım toplantı/panel ve söyleşilerden, oralarda dile getirilen önerilerden biliyorum, diye düşünüyorum. ■ Devamı sayfa 3'te

Asistan hekimler nöbet ertesi izin haklarını istediler

Asistan hekimler, 33 saat kesintisiz çalışmaya, eğitimlerinin ötelenerek hizmet ağırlıklı çalıştırılmalarına, nöbet ertesi izin haklarını kullanamayıp, yabancı uyruklu asistanların güvenceden yoksun çalıştırılmalarına karşı eylem yaptılar. ■ Sayfa 5'te

1 ölü, 48 yaralı

TEM otoyolunda bir otobüsün bir otomobile çarpması sonucu meydana gelen bir trafik kazasının sonucunu, yahut bayram dönüşü yaşanan trafik kazalarının haberini yansıtmıyor bu rakam. Hastanelerde hekimlere yönelik şiddetin tabiri caizse "2 yıllık bilançosu"... Ve sadece tabip odaları aracılığıyla ya da doğrudan Türk Tabipleri Birliği'ne yansıyan bölümünü ve sadece fiziksel şiddet olaylarını ve sadece hekimlere yönelik olanları içeriyor. Yani çok klişe bir deyişle "buzdağının görünen yüzü". ■ Sayfa 7'de

Acil servislerin aile hekimliği ile imtihanı

Diyarbakır'da 15 Kasım'da başlatılan aile hekimliği uygulaması, hastanelerdeki acil servis hizmetlerine yansıdı. Diyarbakır Devlet Hastanesi'nin Acil Servisi'nde özellikle 9 gün süren bayram tatili boyunca hem hekimler, hem hastalar mağdur oldu. ■ Sayfa 5'te

İstanbul'da aile hekimliğine fiili erteleme

İstanbul'da Kasım 2010'da başlayan aile hekimliği, sorunlar nedeniyle Sağlık Bakanlığı tarafından fiilen ertelendi. İTO'nun açıkladığı bilgilere göre, ilk hafta itibarıyla 400'ü aşkın aile sağlığı birimi boş, 1 buçuk milyon kişinin aile hekimliği kaydı yok. ■ Sayfa 6'da

"Çıkar yol örgütlü mücadele"

TTB Genel Sekreteri Prof. Dr. Feride Aksu Tanık hekimleri TTB'de bitünlüşmeye çağırdı. ■ Sayfa 2'de

Ergenekon dava dosyasından çıkan fişleme

6. Sayfada

Dünya Bankası'ndan SGK'ye "anlamlı" ödül!

6. Sayfada

Bilgilendirme hakkında bilgilendirme!

Avukat Verda Ersoy Hukuk Köşesi'ne yazdı. ■ Sayfa 6'da

6. Sayfada

Prof. Dr. Nusret Fişek anıldı

8. Sayfada

1 Aralık 2010

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde neler oluyor?

Prof. Dr. Özdemir Aktan
TTB İkinci Başkanı

Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, İstanbul'da eğitim ve hizmet veren 3 kamu tıp fakültesinden bir tanesi. Fakülte, 25 yıldır Altunizade'de kiralık bir binada hizmet veriyor. Huzurevinden bozma olan bu binayı hastaneye çevirmek için zamanında çok masraf edildi. Bununla birlikte Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi için, yaklaşık 15 yıl önce Başbükük'te Süreyya Paşa Hastanesi'nin yanında bir bina yapılmaya başlandı. Ancak aradan bunca zaman geçmesine karşın bina bir türlü bitirilemedi.

Bu arada, İstanbul'da birçok kamu hastanesi için olduğu gibi Marmara Üniversitesi Hastanesi için de bir deprem raporu çıktı ve yine tüm kamu hastaneleri için olduğu gibi Marmara Hastanesi'nin de depreme dayanıksız olduğu tespit yapıldı. (Başta Çapa ve

Cerrahpaşa Hastaneleri olmak üzere) Esasen İstanbul'daki tüm kamu hastaneleri için bu sorun var. Ancak her nedense bu süreç Marmara Üniversitesi Hastanesi için hızlandırıldı.

Marmara'nın 3 blokta oluşan bir hastane binası bulunuyor. Bu süreçte, bu bloklardan birinin yıkılması için depreme bile gerek olmadığı yönünde bir rapor hazırlandı ve blok kapatıldı. Zaten fizik olarak yetersiz olan hastane, bir blok kapatılınca iyice yaşanmaz hale geldi. Bunun üzerine hastane yöneticileri başka bir hastane bulmak üzere yola çıktılar. Çünkü Başbükük'te inşaatı devam eden hastanenin en iyi ihtimalle 2-3 yılda bitirilebileceği belirtildi. Ardından, hastane yöneticileri Pendik'te Sağlık Bakanlığı'nın yapmış olduğu bir hastaneyi buldular. Bu hastane, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi olarak kiralanmak istendi ancak Sağlık Bakanlığı buna yanaşmadı.

Yalnızca Marmara'nın sorunu değil

Kimi koşulların üst üste gelmesiyle birdenbire Marmara Üniversitesi Hastanesi için ortaya çıkan bu durum aslında sadece Marmara'nın sorunu değil, bütün üniversitelerin sorunu. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi, kendi binası olmaması dolayısıyla, "daha kolay yutulacak bir lokma" oldu ama tablo bir yandan diğer unsurlarıyla da örülüyor.

1 Ağustos 2010'da, ekonomik olarak zor durumda olan üniversitelerin, rektörlerin talebi üzerine ve "söylenenleri yaparsa" koşuluyla Maliye'den yardım alabilecekleri bir yasa çıktı. 11 Kasım 2010'da yayımlanan Bakanlar Kurulu kararıyla da, 22 üniversite hastanesinin borcu yapılacak özel bir protokol ile Maliye Bakanlığı'na devredildi. Üniversiteler geçtiğimiz yıllarda ekonomik açıdan çok zor durumda bırakıldılar. Pek çok üniversite hastanesi ekonomik açıdan neredeyse "batacak" duruma geldi. Şimdi rektörler ister istemez bu anlaşmayı yapmak zorunda bırakılıyorlar.

Bu niçin önemli? Bilindiği gibi üniversiteler -2547 sayılı YÖK yasası da aynı yönde özerk olarak yapılandırılmışlardır. Bunun anlamı, üniversitede çalışan öğretim üyelerinin araştırmalarını, eğitimlerini özgür olarak yapabilmeleri, fikirlerini herhangi bir siyasi baskıdan uzak bir biçimde serbestçe söyleyebilmeleri demektir. Ancak bir üniversite hastanesinin ekonomik özerkliği ortadan kalktığı zaman burada bilimsel bir özerklikten de söz etmek mümkün olamayacaktır.

Marmara Tıp'ı Sağlık Bakanlığı "işletecek"

Bilindiği gibi, Sağlık Bakanlığı yıllardan beri üniversite hastanelerinin iyi idare edilmediğini savunarak, üniversite yöneticilerine "Verin bu hastaneleri biz idare edelim, siz de eğitiminizi yapın" demekteydi. Marmara Üniversitesi Hastanesi'nin bu durumu Sağlık Bakanlığı için çok güzel bir örnek olarak ortaya çıktı ve Sağlık Bakanlığı binayı vermek yerine, "Gelin bu hastaneyi biz işletelim, siz eğitiminizi yapın" teklifinde bulundu. Hastanenin tümünün Sağlık Bakanlığı tarafından idaresini ön gören bir protokol hazırlandı. Bu protokol öğretim üyeleri tarafından oylandı ve öğretim üyelerinin yüzde 60'ı bu protokole "hayır" dedi. Ancak hastanenin bir bloğu da kapandıktan sonra fizik koşullar açısından hastane yaşanmaz hale gelince gitmekten başka çare yokmuş gibi bir durum oluşturuldu ve tepkileri yatıştırmak için "Tamam şimdilik biz oraya gideceğiz ama kendi hastanemiz bitince geri döneceğiz" açıklaması yapıldı. Fakülte kimse buna inanmıyor ama sonuç olarak Marmara Üniversitesi Hastanesi bir yeni model, yeni bir "pilot uygulama" ile Pendik'e taşındı.

Türk Tabipleri Birliği'nin çalışmaları

Türk Tabipleri Birliği Merkez Konseyi, Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde yaşanan gelişmeler üzerine bu konuyu gündemine aldı ve ilk planda, en azından büyük illerde üniversite öğretim üyeleriyle toplantılar yaparak durumun anlatılmasına karar verildi. Basın toplantısı yaparak Marmara Üniversitesi'nde yaşananlar ile

üniversite hastanelerinin durumunu kamuoyu ile paylaştı. TTB'de öğretim üyeleri ile toplantı yapılarak durum değerlendirildi. Toplantılar, üniversite hastanelerinin bulunduğu illerde tabip odaları tarafından doğrudan hastanelerde sürdürüldü. Bu çalışmalara İstanbul'da başlandı, Ankara'da programlandı. Diğer illerde de bu bilgilendirme toplantılarının

yapılmasına devam edilecek. Bu toplantılarda, "nasıl bir üniversite istiyoruz", "üniversitelerde nasıl bir çalışma ortamı istiyoruz", "nasıl bir ücretlendirme istiyoruz", "öğretim üyesinin görev tanımı nedir ve önceliği ne olmalıdır" gibi soruların yanıtları aranmaktadır. Toplantı sonuçları öğretim üyelerinin imzaları ile deklere edilecek.

Üniversite hastanelerinin özerkliği tehlikede

■ Sağlıkta Dönüşüm Programı ile sağlık politikalarının, sağlık finansmanın, birinci ve ikinci basamak sağlık hizmetlerinin "dönüştürülmesi"nden sonra, sıra tıp fakültelerine geldi. Sağlık Bakanlığı'nın Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin kendi binasının olmayışını bahane ederek hastanenin "işletmesi"ne talip olmasının ardından, Maliye Bakanlığı da "yardım" adı altında üniversitelerin mali özerkliğine müdahale etti.

Her şey, 1 Ağustos 2010 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 6009 sayılı "Gelir Vergisi Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"da yer alan; "Devlete ait üniversitelerin tıp

fakültelerine bağlı sağlık uygulama ve araştırma merkezi birimlerinden, ilgili üniversite rektörlüğünün talebi üzerine Maliye Bakanı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, Sağlık Bakanı, Hazine Müsteşarlığı ile Devlet Planlama Teşkilatının bağlı olduğu Devlet Bakanları ve Yüksek Öğretim Kurulu Başkanından oluşan kurulca belirlenmiş kriterler çerçevesinde mali durumunun zayıf olduğu kararlaştırılanlara, belirlenecek tedbirleri uygulamayı kabul etmesi ve fiilen uygulaması şartıyla, yapılacak protokol kapsamında Bakanlar Kurulu kararıyla, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren Maliye Bakanlığınca bir yıl içinde ilgili üniversite bütçelerine

aktarılabilecek ödeneklerden ilgili döner sermaye bütçesine yardım yapılabilir. Bu maddenin uygulanması kapsamında gerekli olan iş ve işlemleri yapmaya ve usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığının yetkilidir" maddesiyle başladı. Bu düzenleme, geçtiğimiz yıllarda ekonomik açıdan çok zor durumda bırakılan ve neredeyse "batacak" duruma gelen pek çok üniversite hastanesi için karşı karşıya bırakıldıkları durumu gözler önüne serdi. "Bıçağın kemiğe dayandığı" bir noktada rektörlerin de bu düzenlemede sözü edilen protokollerin kabul etmek durumunda kalacaklarını tahmin etmek zor değildi.

Nitekim, geçtiğimiz günlerde bunun somut adımı atıldı. 11 Kasım 2010 tarihli Resmi Gazete'de "Devlete Ait Üniversitelerine Bağlı Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Birimlerinin Döner Sermaye Bütçelerine Yapılacak Yardımlara İlişkin Karar" yayımlandı. Kararda, "Borç/Gelir oranı yüzde 20'nin üzerinde olanlardan protokol taslağını imzalayan devlete ait üniversitelerin sağlık uygulama ve araştırma merkezi birimlerinin döner sermaye bütçelerine gösterilen tutarlarda yardım yapılır" denildi ve 22 üniversite hastanesinin toplam 380.723.000 TL borcunun yapılan özel bir protokolle devlet tarafından ödeneceği açıklandı.

Borçlu hastaneler

Resmi Gazete'de yayımlanan listeye göre, özel protokolle borçlarını Maliye'ye devreden üniversitelerin adları ve borç miktarları şöyle:

Hacettepe Üniversitesi	144.095.000
Uludağ Üniversitesi	56.613.000
Ankara Üniversitesi	24.416.000
Mersin Üniversitesi	18.990.000
Trakya Üniversitesi	16.501.000
Dicle Üniversitesi	15.444.000
Süleyman Demirel Üniversitesi	12.863.000
Öndokuz Mayıs Üniversitesi	12.667.000
Fırat Üniversitesi	11.778.000
Marmara Üniversitesi	11.285.000
Akdeniz Üniversitesi	9.531.000
Gaziantep Üniversitesi	9.014.000
Zonguldak Karaelmas Üniversitesi	7.289.000
Yüzüncü Yıl Üniversitesi	6.457.000
İnönü Üniversitesi	5.646.000
Kırıkkale Üniversitesi	4.397.000
Afyon Kocatepe Üniversitesi	3.077.000
Selçuk Üniversitesi	3.024.000
Çanakkale 18 Mart Üniversitesi	2.823.000
Gaziosmanpaşa Üniversitesi	2.458.000
Abant İzzet Baysal Üniversitesi	2.338.000
Dumlupınar Üniversitesi	19.000
TOPLAM	380.723.000

Yapısal değişim yakında

TTB İkinci Başkanı Prof. Dr. Özdemir Aktan, Maliye Bakanlığı'nın bu girişiminin üniversite hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na bağlanması sürecini de başlattığını söyledi. Hükümetin, üniversite hastanelerinin yönetimlerinin Sağlık Bakanlığı'na geçmesi konusunun sürekli dillendirildiğine dikkat çeken Özdemir Aktan, bu finansmanın ardından, yapısal değişimlerin de başlayacağını söyledi. Yapısal işleyişin, "hastane idarelerinin Sağlık Bakanlığı'na verilmesi" anlamına geldiğini kaydeden Aktan, "Üniversite ile devlet hastanelerinin birlikte çalışmasını öngören bir yönetmelik

hazırlanıyor. Bu; bazı maddeleri iptal edilen Tam Gün Yasası'nda da vardı" diye konuştu. Üniversite hastanelerinin, borçları nedeniyle ellerinin kollarının bağlı olduğunun altını çizen Aktan, mali özerkliğinin yok edilmesiyle, tüm özerk yapının da yok edileceğini söyledi. "Araştırma yapan kurumun bağımsız olması gerek" diyen Aktan, "Üniversite hastaneleri en komplike tedavileri yapar. Buraya performans sistemi getirmek istiyorlar. O zaman benim öğrencilerimle geçireceğim zaman, benim için zarar anlamına gelecek" diye konuştu.

gündem...

Dr. Eriş Bilaloğlu

Nasılısınız?

Başarılı sayfa 1'de ■ Bildiğim nedir? Öğretim üyesi, asistan hekim, yeni mezun pratisyen hekim, TUS adayı pratisyen hekim, sınavı ertelenen hekim, mecburcu pratisyen hekim, işyeri hekimi, kurum hekimi, mecburcu uzman hekim, toplum sağlığı merkezi hekimi, eş tayini bekleyen hekim, aile hekimi, eski aile hekimi/yeni aile hekimi, başasistan, para ödenmesini bekleyen/gecikerek ödenen/ödenmeyen özelle çalışan hekim, kadro bekleyen öğretim üyesi, 112 hekimi, acil hekimi, muayenehane açmayı bekleyen(!) hekim, muayenehanesi olan ve "gözetim" altındaki hekim, askere gidecek hekim, doğum yapacak ve 1 yıl ücretsiz izin almayı düşünen aile hekimi, icapçı hekim, adli görevi olan hekim, cezaevine giden hekim... hepsinin ama hepsinin sorunları olduğu.

Normal, diyebiliriz, ne de olsa sorun her zaman olur.

TTB'ye sadece hekimlerden gelmiyor iletiler. Sağlık alanında birlikte çalıştığımız sağlık çalışanlarından da geliyor, vatandaşlardan da.

Bilgi isteyen başvuruları bir yana bırakırsak "artık rehin kalmann ve kuyrukların olmadığı, memnuniyetin yüksek olduğu" bir sağlık ortamına işaret etmiyor yazılanlar.

Normal karşılanabilir, ne de olsa TTB memnuniyetini bildirileceği bir örgüt değil.

Yine de soru yerli yerinde duruyor; nasılısınız? Vatandaş kısmını geçip (artık biliyoruz hekimler/sağlıkçılar vatandaşın sayılmıyor, Sağlık Bakanımız tam gün açıklamalarında vatandaşın karşı sorumlu olduğunu söyledi yaz boyunca) tekrar hekimlere dönersek ve "şükür" kısmından sonra "gerçek nedir" dersek cevap çok açık: Hekimler mutsuz! Bugün ve gelecekle adına kaygılılar. İşin kötüsü bu kaygı her geçen gün artıyor.

O zaman soruyu "toplumsallaştralm": Mutsuz hekimler/sağlık çalışanları ile nitelikli bir sağlık hizmeti verilebilir mi?

Sürdürülebilir mi? Bu soru topluma yönelik bir sorudur; sadece hekimleri ilgilendiren değil, başta sağlık politikasını belirleyenler olmak üzere bütün topluma ait bir sorudur.

TTB hekimlik değerlerini savunan bir örgüt olarak mutlu olmanın, mesleki doyumun halka nitelikli sağlık hizmeti sunmaktan ve daha iyi sunma iddiasından geçtiğini biliyor. Sağlık Bakanlığının düzenlediği "Sağlıkta Performans ve Kalite Kongre"leri gerçekte "nasıl daha iyi ve nitelikli hizmet verebiliriz" in ruhu emilmiş karikatürlerdir.

Nitelikli hizmetin o hizmeti vereceklerin gelecek güvencelerini yok ederek ve belirsiz bir ortamda olamayacağını, ancak para ile terbiye/tehdit ve baskıyla sistemin yürütüleceğini biliyoruz. Böyle sistemler ise bütün moral değerleri de tükettiği için bir anda hekimlerin üzerine çökmeye mahkumdur.

Hekimlerin kendilerini iyi hissetmemeleri piyasalaştırılmış sağlık hizmetleri gerçeğini bilmelerindedir.

Bilinen bir diğer gerçek ise geleceğimizin kendi ellerimizde olduğudur. Taşeron işçisi dahil olmak üzere bütün sağlık çalışanlarının iyilik hali mücadelemelerine bağlıdır.

Hekimlerin/hekimliğin sürekli olumsuzlandığı bir politik hat karşısında bu mücadele aynı zamanda mesleğimize, topluma karşı sorumluluklarımızın gereği olan bir onur mücadelesidir.

